Bona persona i lluitadora

N ria Ter s , Sherif Hetata, Albert Quintana i Nawal al-Saadawi, en una imatge del 2003, a Girona Foto: EPA.

Tinc davant meu aquesta foto que capta el somriure cofoi de quatre bones persones, que són també quatre bones persones lluitadores, sota els arcs de l'auditori de La Mercè de Girona. És el dijous 8 de maig del 2003 i una d'elles, l'escriptora egípcia Nawal al-Saadawi, acaba de fer una vibrant conferència en la qual, davant d'un públic prou nombrós, ens ha parlat dels perills del vel, no solament del que tapa cossos femenins de manera barroera sinó sobretot d'aquell més invisible, que cobreix la ment de prejudicis, fanatismes i violències i del qual la religió no en té patrimoni exclusiu encara que sí, massa sovint, privilegiat juntament amb les velles estructures patriarcals.

Al costat de la Nawal, que ha estat perseguida i empresonada per les seves idees i mai ningú no ha fet callar, hi figura el seu marit, el periodista Sherif Hetata; el teu company, Albert Quintana, i tu mateixa, que, com a membre del Col·lectiu per a la Igualtat de Girona, has fet la presentació de l'acte i ens has introduït en la biografia impactant de la ponent que dos dies abans ha rebut el XV Premi Internacional Catalunya pel seu combat a favor de la llibertat femenina i de la justícia social i contra totes les expressions d'opressió i discriminació, un combat que és també el teu. Ha estat una nit de celebració i molta conversa, amb altres participants del col·lectiu que s'acaba de constituir (i continuarà amb una intensa trajectòria d'activitats en defensa dels drets de les dones impulsada per Helena Calvelo, Pim Genover, Puri Molina, Fina Mollera, Mariàngels Freixenet, Eugènia Cros, Pere Cornellà, Isabel Juanola, Concepció Morera, Quim Vilar, Dolors Bassa, Glòria Poyatos, Pietat Pérez, Anna Martin, Alba Alfageme...). També ens acompanyen, aquesta nit, amics i amigues com ara Ferran Fonseca, Dienaba Balde, Pia Bosch i Anna López, amb els quals se't veu, amb apassionada vehemència, discutint sobre la política que hauria d'arreglar el món. I et recordo també fent un acompanyament entregat i tendre a la Nawal, sovint agafades de la mà i amb gestos de complicitat i mirament que ara, que ens has deixat, adquireixen el valor extraordinari d'allò que és realment important en les relacions entre les persones: el respecte, la consideració, la cura... Pel que fa al pensament d'aquella brava feminista àrab: qui no l'hauria subscrit de totes nosaltres? El seu coratge, lucidesa, rebel·lió i veu crítica encara ens il·luminen trencant tot tipus de barreres; amb ella a Girona, el Col·lectiu per a la Igualtat va començar amb molta empenta i tu hi vas ser des del primer moment.

I, Núria, si ens posem a mirar del 2003 cap aquí, l'hemeroteca ens facilita els records de les moltes responsabilitats que has assumit en bé de la col·lectivitat, una tasca de vegades desagraïda –ho diuen gairebé totes les persones que baixen a l'era a agafar pols, o sigui, compromís polític de primera línia– però que estic segura que per a tu va representar una entrega encara més gran del que sempre has volgut fer en bé dels altres. Hi haurà qui en tindrà un coneixement directe i viscut, d'aquesta part de la teva vida que et va portar a ser regidora de l'Ajuntament de Girona. A mi, víctima afortunada –com tothom– de la memòria selectiva, em ve al cap un altre episodi més reculat en el temps, de finals dels noranta, quan tu i l'Albert formàveu part de l'AMPA de l'escola Montfalgars, on en aquells moments n'era alumna la que passat un temps seria la meva filla, i ella, que aleshores venia d'un altre país i necessitava suport per a la seva adaptació, m'explicava que vosaltres dos l'anàveu a trobar i us preocupàveu tant dels seus estudis com de facilitar-li un entorn al més favorable possible en la vostra estimada Santa Eugènia de Ter. Més endavant ajudaríeu a perfilar part del seu camí educatiu, sense fer cap mena d'exhibició pública del vostre treball discret i vocacional. Així actuen, senzillament, les bones persones, les persones que estimen! I després ja s'esdevé tota la resta... I si no, vés ara a debatre-ho amb José

Saramago, rebel i compromès escriptor que tenia molt clar que la més gran revolució, la imprescindible, era la de la bondat.

Una escena pública i una escena privada, una escriptora cèlebre i una nena anònima, un discurs feminista i una disposició solidària... vénen a perfilar fragments de la teva biografia i del teu testimoni que ara hem d'aprendre a col·locar en aquell lloc estrany que es fa més present quan algú se'ns en va i ens omple de tristesa i de plenitud. Aquests últims dies, amb immensa sensibilitat i delicadesa, l'Albert ens ha anat preparant per fer-te el comiat mentre s'anava esvaint l'esperança; ens ha afegit a la vostra família d'una manera tan sentida com generosa i indestructible. Imagino que n'estaves al cas, que entre tots dos ens obríeu la porta per compartir els moments més costeruts del viatge que havies d'emprendre i vull pensar que sí, que t'ha arribat tot l'afecte que tantíssima gent ha pogut i ha sabut transmetre't. Moltes gràcies, Núria, i moltes gràcies, Albert!

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-11-2016 Pàgina 12

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1017882-bona-persona-i-lluitadora.html